

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Pastorum Continens Doctrinas, & Industrias ad Pastorale
Munus piè, fructuosè, ac securè obeundum pertinentes,
Unà cum Casibus frequentius circa idem Officium
occurrere solitis, & ex communiote ...**

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1678

Membrum II. Observanda erga alios Sacerdotes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49267](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49267)

MEMBRUM II.

Observanda erga alios Sacerdotes.

Qu. 1. Quid erga Sacerdotes specialiter observari debet?

Pastor: R. sequentia præcipuè.

Concordia in affectu

Propter vinculum Fraternitatis.

Reverentia in Colloquio

Propter meritum dignitatis.

Promptitudo in obsequio

Propter titulum equalitatis.

Si enim jam olim primi Christiani tanto inter se nervitatis conjungebantur, ut, teste S. Scriptura, eorum esset unum, & anima una; quanto magis similem inter se conversationem Pastores procurare debent, ut quorum officium charitatem proximi à Christo toties commendatam vel exemplo commendare.

Qu. 2. Quæ vitanda sint specialiter erga alios Sacerdotes?

Pastores: R. itidem tria.

Injusta æmulatio

Ob muneris successum,

Indigna conversatio

Ob noxium confessum.

Messis præoccupatio

Ob fervoris excessum.

Quarum quidem actionum non admodum laudabilium prima committitur, si Pastor, dum alios, vel ad pinguius honoratiùsque beneficium promoveri, vel prædicationis, conversationisque gratiâ magnam nominis famam sibi comparare; aut copiosos ex labore suo manipulos, conversionis licet animarum reportare advertit, invidiosâ quâdam se sinat; quod quidem vitium tantò studiosius illi vitandum est, quanto arctiori fraternæ charitatis vinculo aliis Sacerdotibus obstrictus esse debet, atque adeò omnia illorum bona tanquam Fratrum communia reputare, maxime cum per ipsam congratulationem, & amorem sibi propria fieri possit, uti eleganter S. Augustinus indicavit dicens: *Compede illi, cui DEVS aliquam gratiam dedit, & potes illi quod in te non potes. Ille habet fortè Virginitatem, tu a illa*

& tua est: Hoc ideo, quia in illo tu es: per proprietatem enim non es tu, per charitatem tu es. Multò minus verò tristari debet, si alium talentis majoribus à DEO donatum, aut ad altiore dignitatem evectum videat, sed potius illam saluberrimam Thomæ Kempensis l. 3. c. 22. sententiam animo volvere: Ille, qui maiora accepit, non potest merito suo gloriari. Qui autem pauciora accepit, contristari non debet, nec indignanter ferre, nec ditiori invidere, sed te potius attendere, & tuam bonitatem maximè laudare, quod tam affluenter, tam gratis & libenter, sine personarum acceptione munera tua largiris; omnia ex te, & ideo in omnibus es laudandus, tu scis, quid unicuique donari expediat; & cur iste minus, ille amplius habeat, non nostrum est, sed tuum est discernere, apud quem singulorum definita sunt merita. Nihil ergo amatorem tuum, & cognitorem beneficiorum tuorum ita latificare debet, sicut voluntas tua in eo, & beneplacitum aeternæ dispositionis tuæ, de qua tantùm contentari debet, & consolari, ita ut libenter velit esse minimus, sicut aliquis optaret esse maximus; nam voluntas tua, & amor honoris tui omnia excedere debet, & plus eum consolari, quàm omnia beneficia sibi data vel danda. Secunda verò actio scilicet conversatio vitiosa per commestationes, ludos illicitos, vana & scurrilia colloquia pariter tantò studiosius vitanda est Pastori, quantò præstantior est fructus, pro quo obtinendo illi tum tempus, tum alia instrumenta & media tam liberaliter à DEO concessa sunt: *Consecrasti os tuum Evangelio*; talibus iam aperire illicitum, adsuescere sacrilegium, ait S. Bernardus; Quid diceret, si non tantùm levia verba proferentes, sed commestationibus diurnis, nocturnisque, ac ludis illicitis vacantes adverteret? an non repeteret notabilem illam suam sententiam? *Volat tempus irrevocabile, & non advertit inspiens, quid amittat; libet, inquiunt, fabulari, donec hora prætereat, quam tibi ad agendam pœnitentiam, ad acquirendam gratiam, ad gloriam promerendam* (addamus nos: ad DEI honorem amplificandum, ad Ecclesiam & Rempublicam protegendam, atque juvandam, ad animas DEO lucrandas, ad gaudium tibi, tuis Superioribus, & amicis, vivis atque defunctis, procurandum) *miseratio Conditoris indulset*: si ergo jam olim Rex Balthasar Dån. c. 5. quia vasa sacris usibus deputata pro Convivio adhibuit,

H 5

manum

manum parieti inscribentem vidit : Numeravit DEP^ognum tuum , & datum est Medis & Persis ; an non similes sententiam & pœnam Pastor quoque timere poterit, si tempore divinis actionibus consecratum in prophanos usus tam prodigè insumperit ? Tertia tandem actio, scilicet mellis in nœ præoccupatio, vel ideo etiam studiosè vitanda est, ut sicut in exercitu nihil perniciosius est, quàm si milites subitione non contenti ordinem turbare, aliorumque locum vendicare præsumant, ita nec in Ecclesia, quæ, ut alibi dicimus, est similis aciei castrorum ordinatæ, gravius damnum & periculum creari potest, quàm si pulcherrimus ille ordinatio, quam illa tam sapienter instituit, ordo turbetur : sit ergo contentus Pastor loco suo, & intra sphaeram DEO præfixam se contineat, satisque præclare se munera functionum arbitretur, si ita suis, licèt paucis, Parochianis vigilat, ut dicere olim cum Christo Jo. c. 12. possit : *Quos dedisti mihi, custodivi, & nemo ex eis perivit, nisi in perditionis.*

Qu. 3. Cur Pastor singulari studio hanc charitatem erga alios Pastores & Sacerdotes ostendere debeat ? R. ob triplicem potissimum causam. 1. Ob *acquendam facilitatem operationis* ; tum quia sic partem laboris in alium transferat, tum quia magis copiosam à S. Spiritu gratiam potest sperare, ut pote qui ad instar animæ non nisi membra inter se unificat, movetque. 2. Ob *comparandam securitatem promotionis* : nam *Frater, qui adjuvatur à fratre, quasi civitas pro-* Prov. 18. id quod præclare olim Scilurus Rex Scythiarum, qui quinquaginta, quos habuit, filiis suis declaravit, dum paulo ante mortem ad se eos vocans, singulis fasciculum ex octoginta sagittis colligatum obrulit, frangeréque jussit, cumque illi id posset, soluto fasciculo cuilibet unicam sagittam potius iterumque frangere præcepit, quod cum illi nullo negotio præstitissent, hanc saluberrimam doctrinam subjecit : *Facilis est vobiscum se res habet, ô Filii ; quamdiu per vinculum charitatis invicem colligati eritis, nemo vires vestras poterit frangere poterit ; quamprimum autem rupto hoc vinculo privatam quisque utilitatem quæsierit, actum erit de vobis, & illud eripietur.* 3. Ob *de gustandam suavitatem*

solationis : illius nempe quam S. David olim gustaverat dicens Psal. 132. *O quam bonum & quam iucundum est, habitare fratres in unum; verè enim melior est buccella sicca cum gaudio, quod ex concordia percipitur, quam domus plena iurgii, teste Salomone Prov. 17.*

M E M B R U M III.

Observanda erga Benefactores.

Qu. 1. *Quid erga Benefactores, tum suos, tum Ecclesia sua observare Pastor debeat?* R. sequentia præcipuè.

Beneficii agnitio

Per dignam æstimationem.

Gratiarum actio

Per crebram prædicationem.

Vicissitudinis exhibitio

Per obsequiorum delationem.

Hæc enim tria præcipuè ad perfectam gratitudinem communiter requiruntur, nempe ut agnoscantur & æstimentur, & in memoria constanter habeantur accepta beneficia, & sic corde vel cogitatione exerceatur Gratitude: deinde ut æstimatio hæc tum ipsi Benefactori declaretur, tum apud alios etiam deprædicetur, & sic verbo & ore gratiæ agantur; & tandem, ut simili vel majori beneficio compensentur, & sic officium gratitudinis opere etiam, atque ad eò perfectè præstetur.

Qu. 2. *Quas ob causas Pastor specialem diligentiam adhibere debeat in dictis officiis erga Benefactores præstandis?* Resp. ob sequentes præcipuè causas. 1. *Ad præterita beneficia compensanda:* si enim agri fertiles decuplo plùs reddunt pro semine, quod acceperunt; & si vel ipsa brutorum feritas mitescat, atque ad mutua obsequia præstanda incitetur, quanto studio homo rationis usu præditus conniti debebit, ut hoc in genere ab irrationalibus istis creaturis se in gratitudinis officio persolvendo superari non sinat? 2. *Ad præsentia beneficia conservanda:* nam, ut rectè S. Chrysostomus Hom. 25. in Matth. dixit, *optima beneficiorum custos est ipsa memoria beneficiorum, & perpetua confessio gratiarum.* Hinc Thomas Kempensis l. 3. c. 10. ait: *Qui gratiam Dei retinere desiderat, sit gratus pro gratia data, & patiens pro oblata: oret, ut redeat: Cau-*